

DINCOLO DE NORII GREI

Aprecieri pentru această carte

Nu am mai citit niciodată o carte ca aceasta. Dacă suferi sau încerci să ajuți pe cineva care suferă, sau dacă vrei, în calitate de pastor, să îți conduci biserica spre vindecare și, împreună, să trăiți ceea ce Cuvântul lui Dumnezeu ne învață despre jelire, aceasta este cartea pe care vei dori să o citești.

—DANIEL L. AKIN, președinte al Seminarului
Teologic Baptist de Sud

Născută din durerea unui tată și marcată de înțelepciunea unui păstor, *Dincolo de norii gri* ne învață, pe fiecare dintre noi, dar și întreaga biserică cum să ne rugăm atunci când ne aflăm pe drumul pierderii și al disperării. Vroegop oferă îndrumări biblice pentru a aduce înaintea lui Dumnezeu plângeri sincere și cereri îndrăznețe. Totodată ne învață să alegem și să ne încredem statornic în Cel ale Căruia îndurări nu se sfârșesc niciodată.

—M. DANIEL CARROLL R., profesor Blanchard
de Vechiul Testament la Colegiul Wheaton

Prea des, creștinii simt presiunea de a pretinde că Evanghelia diminuează durerea, în timp ce alții își plâng suferința în afara adevărului și a speranței biblice. De ani de zile mi-am dorit o carte care să prezinte o perspectivă echilibrată asupra acestui subiect. *Dincolo de norii grei* surprinde harul unic și puternic al Evangheliei cu privire la jelierea creștină. Cartea este bine scrisă, atrăgătoare și revigorant de sinceră. Am plâns citind-o.

—BRIAN CROFT, pastor senior, Biserica Baptistă Auburndale,
Louisville; cercetător senior,
Revitalizarea Bisericii, Seminarul Teologic Baptist de Sud

Jelierea este limbajul exilaților și al străinilor, al celor care suferă și sunt doborâți. Dar este și limbajul unui popor care știe cum se termină povestea. Această carte ne învață că a ne vărsa durerea înaintea lui Dumnezeu este un act de credință și speranță. Într-o lume în care tristețea a fost politizată și moartea ascunsă, Mark Vroegop ne învață limbajul creștin al plângerii, care dă glas tristeții și nevoii noastre disperate de Dumnezeu.

—ABIGAIL DODDS, autoare a cărții *(A) Typical Woman: Free, Whole, and Called in Christ*

Până când Cristos Se va întoarce sau ne va chema acasă, jelierea va rămâne limbajul prin care Dumnezeu ne întărește credința prin care reușim să rezistăm într-o lume căzută. Această carte va ajuta biserica să devină mai fluentă în ceea ce privește limbajul jelierii și, astfel, mai apropiată de Dumnezeu care a purtat durerile și suferințele noastre.

—COLLIN HANSEN, director editorial, The Gospel Coalition,
co-autor *A God-Sized Vision: Revival Stories That Stretch and Stir*

Când viața noastră întâlnește durerea inevitabilă, avem nevoie de perspectivă și putere pentru a putea supraviețui și a merge mai departe sub greutatea poverii. Vroegop îmbină magistral propria sa mărturie de suferință cu o serie de perspective ample asupra naturii și promisiunilor lui Dumnezeu, care plânge, suferă și are o grijă profundă de copiii Săi. Această carte reprezintă atât un set de unelte, cât și o comoară pentru sufletul tău.

—DANIEL HENDERSON, președinte, Strategic Renewal International,
autor *Transforming Prayer and Old Paths, New Power*

Această carte oferă o speranță reală celor aflați în văi adânci. Vroegop ne provoacă să vorbim printre lacrimi și să-I spunem lui Dumnezeu tot ceea ce ne doare, într-un mod sincer și direct, fapt care va determina o reverență și mai profundă. Recomand cartea tuturor celor care nădăjduiesc, împotriva oricărei speranțe, într-un Dumnezeu care ascultă chiar și atunci când jelim și care răspunde chiar și atunci când ne îndoim.

—GARRETT HIGBEE, director îngrijire pastorală,
Great Commission Collective

Jelirea nu înseamnă doar lacrimi sau durere; ea înseamnă să-L invităm pe Cristos să ni se alăture când ne aflăm lângă sicriul pierderii noastre. Nu este doar o simplă rugăciune, ci o rugăciune care exprimă durerea noastră profundă, într-o lume decăzută. Jelirea nu se oprește la durere; prin prezența mângâietoare a lui Cristos, ea ne întărește încrederea în Tatăl nostru, care este plin de compasiune. Oricine dorește să învețe, biblic și practic, cum să strige sincer către Tatăl nostru, Mângâietorul nostru, va avea mult de câștigat citind această carte.

—ROBERT W. KELLEMAN, Vicepreședinte pentru dezvoltare strategică
și decan academic, Faith Bible Seminary; autor al cărții
God's Healing for Life's Losses and Grief: Walking with Jesus

Profundă. Delicăță. Întăritoare. Esențială. Plină de înțelepciune. Această carte m-a ajutat să văd ceva fundamental în creștinismul pe care nu îl înțelesesem pe deplin. Am început să o recitesc, împreună cu soția mea, încă înainte să o termin. Fiecare păstor, consilier și, de fapt, fiecare creștin ar trebui să o citească.

—JONATHAN LEEMAN, director editorial,
9Marks; autor *The Rule of Love*

Mark Vroegop ne amintește că durerea și suferința nu înseamnă absența lui Dumnezeu. Sau lipsa credinței sub tutela Sa suverană. Dumnezeu ne cheamă să jelim, să dăm glas durerii și suferinței noastre, ceea ce duce la o speranță autentică, la vindecare și la sănătate sufletească. Vroegop ne călăuzește inimile și ne arată drumul spre descoperirea „milen profunde în mijlocul norilor întunecați”. Această carte este o comoară plină de speranță!

—CRAWFORD W. LORITTS JR., Pastor senior, Fellowship Bible Church,
Roswell, Georgia; autor al cărții *Unshaken*; gazdă *Living a Legacy*

Această carte strigă către noi atât din Psalmi cât și din Plângerile lui Ieremia: *este în regulă să plângi, să jalești, să te întrebi de ce și să vii la Dumnezeu cu îndoielile și temerile tale. Tatăl nostru ceresc poate face față acestora. Și, la final, El ne arată har și milă.* Această carte este un antidot eficient împotriva clișeeilor superficiale, optimiste și „de bine”, pe care le regăsim în evangheliismul modern.

—ERWIN W. LUTZER, pastor emerit, Biserica Moody, Chicago

Au existat perioade în viața mea când aveam cu adevărat nevoie de această carte. Așa că, acum am citit-o cu bucurie și, deopotrivă, cu regret: bucurie pentru că, în sfârșit, există și cu regret, pentru că nu a existat mai devreme. M-am surprins spunându-mi: „Aș fi vrut să știu asta” sau „Aș fi vrut să fi făcut asta”. Cu cât citești mai repede această carte, cu atât îți vei spune mai rar aceste lucruri!

—JASON C. MEYER, pastor pentru predicare și viziune, Biserica Baptistă Betleem, Minneapolis

Mark Vroegop ne introduce cu mult farmec în arta pierdută a jelierii. Privită din exterior, lumea jelierii pare întunecată și amenințătoare, dar odată ce pășești în ea, lumina va străluci asupra sufletului tău în moduri surprinzătoare.

—PAUL E. MILLER, director executiv, seeJesus; autor al cărților *A Praying Life* și *J-Curve*

Mark Vroegop a scris o carte care este un dar pentru biserică: atât pentru cel care suferă, cât și pentru cel care vrea să-l ajute pe cel suferind. Prin practica jelierii în propria pierdere, autorul ne călăuzește în mod util, arătându-ne că a plânge este creștinesc și că jelirea înseamnă să găsești speranță chiar și în cea mai mare durere.

—COURTNEY REISSIG, autoare a cărții *Glory in the Ordinary*

Mesajul lui Vroegop rezidă din propria lui călătorie, ceea ce confirmă, o dată în plus, valoarea mare a vindecării prin jeliere. Dar, cel mai important este că el ne conduce la pasaje-cheie din Scriptură și ne încredințează că Dumnezeu aude strigătele noastre izvorâte din durere călăuzindu-ne spre harul și puterea Sa în vreme de nevoie.

—JOSEPH M. STOWELL, președinte, Cornerstone University; autor al cărților *The Upside of Down* și *Redefining Leadership*

Această carte este născută dintr-o tragedie personală. Dintr-o pierdere. Este o mină de aur, de ajutor pentru cei care au suferit răni adânci din cauza pierderii. Mark Vroegop îmbină cu măiestrie viața personală, experiența pastorală și expunerea biblică într-un volum care arată cum harul lui Dumnezeu în jelire și strigătul inimii în rugăciune te învață să te încrezi în planurile lui Dumnezeu.

—JOHN D. STREET, conducător, departamentul de consiliere biblică,
The Master's University and Seminary,
președinte Asociația Consilierilor Biblici Calificați

Dacă îi permiți, această carte va stârni lacrimi, va dezvălui zâmbete, va vindeca răni vechi, îți va aprofunda înțelegerea biblică și îți va aduce pace. Mark Vroegop arată cu eleganță calea către lumina biblică a milei și a speranței în mijlocul suferinței și al disperării. Durerea ta poate deveni o platformă pentru a-i ajuta pe alții, nu o groapă a autocompătimirii. Această carte te va ajuta să ajungi la o destinație mai bună.

—THOMAS WHITE, președinte, Cedarville University

Sunt profund recunoscător pentru cartea *Dincolo de norii grei*. Aș așeza-o printre cele mai importante și influente cărți pe care le-am citit în ultimii ani. Dacă treci prin vremuri grele, această carte îți poate oferi mai multă înțelegere și mângâiere decât oricare altă carte, în afara Bibliei. Dacă ești implicat în lucrare, permite-i lui Vroegop să te ajute să descoperi cum „harul jelierii” poate sluji multor oameni răniți din comunitatea ta.

—DONALD S. WHITNEY, profesor de spiritualitate biblică și decan
asociat al Seminarului Teologic Baptist de Sud; autor al cărților *Spiritual
Disciplines for the Christian Life* și *Praying the Bible*

Dumnezeu, în dragostea Sa, a cufundat pe unul dintre exegeții remarcabili ai Bibliei în adâncurile durerii umane, pentru ca noi ceilalți să putem învăța de la el harul important al jelierii. Prin pierderea tragică a ficei sale, Mark a reflectat profund, a studiat Scriptura cu atenție și a scris frumos pentru a ne ajuta pe toți să umblăm mai aproape de Mântuitorul nostru.

—SANDY WILLSON, pastor senior interimar, Covenant Presbyterian
Church, Birmingham, Alabama

Am urmărit cum Mark Vroegop și soția sa au traversat periplul dificil al pierderii și am văzut în viețile lor rodul dulce al unei jeliri evlavioase. Vroegop ne oferă un ghid plin de speranță pentru a experimenta mila lui Dumnezeu în cele mai întunecate nopți, prin harul vital și vindecător al jelirii.

—NANCY DEMOSS WOLGEMUTH, autoare a cărții *Adorned*;
învățătoare și gazdă a podcastului *Revive Our Hearts*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

VROEGOP, MARK

Dincolo de norii gri / Mark Vroegop. - Oradea : Scriptum, 2026

ISBN 978-606-031-598-8

159.9

2

DINCOLO DE NORII GREI

*Cum să treci prin pierderi și suferință
fără să-ți pierzi speranța*

MARK VROEGOP

Cuvânt-înainte de Joni Eareckson Tada

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in U.S.A. under the title
Dark Clouds, Deep Mercy: Discovering the Grace of Lament
© 2019 by Mark Vroegop
Published by Crossway
a publishing ministry of Good News Publishers
Wheaton, Illinois 60187, U.S.A.
This edition published by arrangement with Crossway.
All Rights Reserved.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
Dincolo de norii grii
de Mark Vroegop

© 2026 Editura Scriptum®
str. Simion Bărnuțiu nr. 2, 410204 Oradea – Bihor
Tel./Fax/Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

Cu excepția situațiilor în care se specifică altfel, citatele biblice folosite sunt din NTR
- Noua traducere în limba română și VDC - Versiunea D. Cornilescu. Alte traduceri ale
Bibliei folosite: ESV – English Standard Version; NLT – New Living Translation.

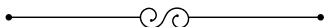
*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN(tipărit) 978-606-031-598-8
ISBN(e-book) 978-606-031-650-3

Tiparul executat în U.E.
30 29 28 27 26 5 4 3 2 1

Soției mele, Sarah,
care a pășit cu mult curaj, alături de mine,
prin pelerinajul jelirii noastre.
Te iubesc.

Fiicei mele, Sylvia,
pe care Dumnezeu a folosit-o ca să mă învețe
că greul este greu; că greul nu este rău.
Ne este dor de tine...

CUPRINS

<i>Cuvânt-înainte, de Joni Eareckson Tada</i>	13
<i>Mulțumiri</i>	17
Introducere: Viața în gamă minoră <i>O călătorie personală</i>	21

PARTEA 1

CUM SĂ ÎNVĂȚĂM SĂ JELIM

PSALMII DE LAMENTAȚIE

1 Continuă să apelezi la rugăciune <i>Psalmul 77</i>	33
2 Adu-ți plângerile înaintea Lui <i>Psalmul 10</i>	49
3 Cere cu îndrăzneală <i>Psalmul 22</i>	65
4 Alege să ai încredere <i>Psalmul 13</i>	81

PARTEA 2

LECȚII DE JALE

CARTEA PLÂNGERILOR

5	O lume frântă și un Dumnezeu sfânt <i>Plângeri 1–2</i>	101
6	Speranța izvorăște din Adevărul rostit <i>Plângeri 3</i>	119
7	Dezgroparea idolilor <i>Plângeri 4</i>	137
8	Drumul către har <i>Plângeri 5</i>	155

PARTEA 3

VIAȚĂ CU JALE

DIMENSIUNI PERSONALE ȘI COMUNITARE

9	Jelirea ca mărturie personală	173
10	Să jelim împreună	193
Concluzie <i>Nori întunecați, milă adâncă</i>		207
Anexa 1 <i>Douăzeci de plângeri</i>		217
Anexa 2 <i>Psalzii de lamentație</i>		221
Anexa 3 <i>Fișă practică pentru a învăța lamentația</i>		223
Anexa 4 <i>Dar, Totuși, Și</i>		229
Bibliografie		231
<i>Despre autor</i>		235

CUVÂNT-ÎNAINTE

Când o fractură de gât m-a lăsat tetraplegică și mi-a dat viața peste cap, m-am simțit ca și cum Dumnezeu m-ar fi strivit sub picioare Lui, ca pe o țigară. Noaptea îmi izbeam capul de pernă, sperând să-mi rup gâtul și astfel să pun capăt suferinței. După ce am ieșit din spital, am refuzat să mă dau jos din pat; i-am spus surorii mele: „Trage draperiile, stinge lumina și închide ușa.” Paralizia mea era permanentă, iar pe dinăuntru, murisem.

Nu trebuie să fii într-un scaun cu roțile ca să te regăsești într-o situație similară cu asta. Știm deja că uneori împrejurările triste nu se îmbunătățesc. Problemele nu se rezolvă întotdeauna. Conflictele nu se repară. Copiii mor, cuplurile divorțează, iar morțile neașteptate ne zguduie lumea și ne clatină credința.

Încercăm să facem față, ca niște jongleri care învârt farfurii pe bețe

lungi. Când ne simțim complet copleșiți, încercăm să ne relaxăm în cadă, să transpirăm pe bandă, să ne răsfațăm cu o rochie nouă sau să plecăm la munte în weekend. Zâmbim și spunem că ne încredem în Dumnezeu, dar în adâncul sufletului nostru, știm că este o minciună. De fapt, nădăjduim doar să nu ne încarce cu și mai multe „farfurii”.

Așa mă simțeam și eu. După mai multe săptămâni petrecute în pat, m-am săturat să fiu deprimată și, în cele din urmă, am strigat: „Dumnezeule, dacă nu pot muri, Te rog arată-mi cum să trăiesc!” Era exact rugăciunea pe care Dumnezeu o aștepta.

Din acel moment, o rugam pe sora mea să mă ridice și să mă așeze în scaunul cu roțile, cu Biblia în fața mea. Ținând un bețișor în gură, răsfoiam încoace și încolo, căutând răspunsuri. Orice răspuns. Am cerut ajutorul unui prieten, consilier creștin, care m-a orientat direct spre cartea Plângerilor. Mi-a arătat capitoul al treilea:

Eu sunt bărbatul care a văzut suferința sub nuiuaa furiei Lui...

Da, El Își întoarce mâna împotriva mea toată ziua!

—CARTEA PLÂNGERILOR 3:1, 3

Am rămas uimită, gândindu-mă: *asta sunt eu!*

Am fost uimită să aflu că Dumnezeu primește plângerile noastre.

În cele din urmă aveam să învăț, mai ales din Plângeri și din Psalmi, că nimic nu este mai eliberator decât să știi că Dumnezeu te înțelege. Când suferim, Dumnezeu simte înțepătura în pieptul Său. Frustrările și întrebările noastre nu-L tulbură pentru că El știe totul despre ele. El a scris Cartea despre ele. Și, ce este și mai uimitor, ne invită să Îi încredințăm Lui plângerile noastre.

Dincolo de norii gri este unul dintre cei mai buni ghizi care te ajută să poți trece prin durere și suferință. Mark Vroegop știe cum să scrie despre acest subiect: nu doar pentru că a experimentat el însuși suferința profundă, dar și pentru că a păstorit oameni răniți, timp de peste două decenii. El își ghidează cititorul spunându-i ce să facă cu mânia și depresia, cum să le gestioneze, cum să nu le ascundă sub covorul conștiinței sau să le minimizeze, ci *să le transforme* în ceva bun.

Dacă „farfuriile” tale scapă de sub control, dacă strigi:

„Dumnezeule, nu pot trăi așa!” atunci să știi că ai un tovarăș în Mark Vroegop. Fă din această carte remarcabilă un prieten pe drumul suferinței tale. Autorul ei a trăit în miezul suferinței lui Cristos și, astfel, a devenit un ghid de încredere pentru atunci când vine vorba de a găsi un ajutor practic, în mijlocul durerii. Lasă-l pe Mark să te călăuzească. Lasă Duhul lui Dumnezeu să te conducă. În capitolele care urmează vei descoperi că speranța este pe cale să răsară la orizontul tău.

JONI EARECKSON TADA

Joni and Friends International Disability Center

MULȚUMIRI

De peste zece ani îmi doresc să scriu această carte. Fără sprijinul și încurajarea atâtor oameni, ea nu ar fi putut deveni realitate. Sunt profund recunoscător celor două biserici care au fost esențiale în călătoria mea prin jelire.

Biserica Baptistă Calvary, din Holland, Michigan, nu doar că mi-a oferit privilegiul de a sluji ca pastor principal, între anii 1996 și 2008, dar întreaga mea familie a fost înconjurată cu nețărmurită dragoste, după moartea Sylviei, fiica noastră. Au fost atât de grijulii încât ne-au chiar trimis două săptămâni în concediu, ca să putem începe lungul proces de vindecare. Familia noastră nu va uita niciodată bunătatea lor din acele momente, când norii grei ai unei dureri de nedescris s-au abătut asupra noastră.

În ultimii zece ani, am avut onoarea să conduc Biserica College

Park, din Indianapolis. Călătoria noastră prin cartea lui Iov, Psalmii și Plângerile lui Ieremia a fost un laborator viu pentru tot ce am scris în această carte. Oamenii aceștia generoși și înfomețați de Cuvântul lui Dumnezeu l-au „devorat” și l-au pus în practică într-un mod care îmi aduce și astăzi o mare bucurie.

Prezbiterii Bisericii College Park mi-au oferit cu generozitate un an sabatic, în 2014, tocmai în perioada în care s-a născut viziunea pentru această carte. Unul dintre obiectivele acelui an sabatic a fost să-mi dezvolt abilitățile de scriitor. Atunci am început să lucrez cu Ann Kroeker, cea care mi-a fost antrenor de scris. Ea a fost prima persoană care m-a convins nu doar că o carte despre jelire este necesară, ci și că eu sunt cel care trebuie s-o scrie. Încurajarea ei constantă și sfaturile ei profesionale au alimentat primele etape ale acestei cărți.

Robert și Austin de la Wolgemuth and Associates au riscat mult pariind pe un autor nepublicat. Sprijinul lor a fost neprețuit. Mi-au deschis uși și mi-au ghidat fiecare pas pe acest drum. Fără ei, cartea aceasta ar fi rămas doar o idee nebunească.

În primele etape ale manuscrisului, Dave DeWit de la Crossway mi-a oferit o îndrumare atentă și plină de înțelepciune. Să ai alături un om cu atâta pricepere și compasiune, care să-ți citească proza încă neșlefuită, a fost unul dintre numeroasele daruri ale harului din acest proces. Încurajările lui Dave au reușit să alunge îndoielile care mă copleșeau.

Un grup de prieteni m-au ajutat să fac manuscrisul mult mai bun. Tim Whitney, Dale Shaw, Debbie Armbruster, Dustin Crowe, Dennis Swender și Jackie Halderman mi-au oferit, fiecare dintre ei critici și sugestii extrem de valoroase. Comentariile și feedbackul lor au fost ca un combustibil pentru sufletul meu, mai cu seamă știind că oameni reali se confruntau cu gândurile mele.

Îi sunt profund recunoscător soției mele, Sarah, care m-a însoțit pe întreg drumul jelierii, timp de peste douăzeci și cinci de ani. Am văzut-o trăind ceea ce am scris. Durerea unei mame este sfâșietoare, și totuși ea a continuat să jelească, și, totodată să se încreadă în Dumnezeu fără să se lase copleșită de disperare. Am văzut-o jelind alături de mai multe mame îndurerate. Mai multe decât pot număra.

Am văzut cum mila lui Dumnezeu răsare chiar și din norii cei mai întunecați, transformând durerea într-o platformă, nu într-o groapă.

În cele din urmă, sunt recunoscător Mântuitorului care m-a învăluit cu dragostea Sa și m-a eliberat din robia păcatului. Răstignirea și învierea Lui îmi amintesc permanent că El Și-a câștigat dreptul de a face toate lucrurile noi. Aștept cu nerăbdare ziua în care un mic mormânt din cimitirul Graafschap va elibera trupul fiicei mele, iar eu, prin credință, voi vedea asta cu ochii mei.

Până atunci, aștept cu speranță și...încă jelesc.

INTRODUCERE

VIATA ÎN GAMĂ MINORĂ

—•—•—
O CĂLĂTORIE PERSONALĂ

*Domnul a dat, și Domnul a luat;
fie Numele Domnului binecuvântat*

—IOV 1:21

Am început să învăț să jelesc în genunchi.
— Nu, Doamne! am implorat. Te rog, nu asta!
Era în anul 2004. Soția mea, Sarah, m-a trezit îngrijorată, spunându-mi că ceva nu era în regulă cu sarcina pe care o purta în pântec. Mai erau doar câteva zile până la termen și nu reușise să doarmă aproape toată noaptea, așteptând ca bebelușul să miște. Ore întregi în care și-a bătut ușor burta cu degetele, și-a schimbat poziția și a rostit rugăciuni pline de lacrimi. Toate astea nu au făcut decât să-i sporească neliniștea.

Înăuntrul ei se instalase liniștea.

M-am rugat și eu, cu disperare, îngenuncheat lângă pat.

Sarcina aceasta nu era ceva nou pentru noi. Cu opt ani în urmă, am rămas șocați când la ecografie ni ne spusese cuvântul „gemeni”. Sarah îi purtase pe băieți până în săptămâna 39, aproape doborând

recordul pentru cel mai mare uter care purta gemeni. La trei zile după naștere am adus acasă cei doi băieți, perfect sănătoși. Apoi, trei ani mai târziu, am fost binecuvântați cu încă un fiu. În doar patru ani de căsnicie am primit trei copii sănătoși.

Viața noastră nu a fost mereu ușoară. Am avut și noi provocările noastre. Când s-au născut cei trei copii, eu eram pastor într-o biserică din vestul orașului Michigan. Așteptările de la un pastor tânăr erau mari. Eram fără experiență, iar biserica, la rândul ei, nu ducea lipsă de dificultăți. Așa că am dus multe bătălii; viața noastră nu a fost lipsită de probleme. Totuși, rugăciunea mea spontană din acea noapte exprima un nivel de disperare cu totul nou. Îmi era frică.

Mai târziu, în după-amiaza aceea, doctorul a plasat pe burta lui Sarah un monitor, în tentativa de a auzi bătăile inimii. În secunde care au urmat a reîncercat din mai multe unghiuri. Nimic. Doar tăcere. Am văzut cum pe fața lui se așternea o expresie îngrijorată.

Ne-a sugerat să mergem în sala de ecografie în speranța că va reuși să înțeleagă ce se întâmplă. Deodată Sarah și-a lăsat capul în jos. Ea știa...

Câteva minute mai târziu, am putut vedea pe ecran trupul bebelușului nostru. M-am uitat cum doctorul mișca încet sonda ecografică. Văzusem destule ecografii ca să știu că ceea ce căuta era acea mișcare tremurată a unei inimioare care bate. Sarah tăcea. Doctorul a arătat spre ecran și a spus cu blândețe:

— Îmi pare nespus de rău... dar inima nu mai bate.

Bebelușul nostru, care mai avea doar câteva zile până să intre în viața noastră, murise.

DURERI CA VALURILE MĂRII

Valurile năprasnice ale durerii care s-au abătut asupra noastră în acel moment au fost copleșitoare.

Dar călătoria durerii noastre abia începuse.

Câteva ore mai târziu ne-am internat la spital. Am stat alături de soția mea tot timpul în care ea a îndurat travaliul ore întregi. Ne-am rugat și am plâns împreună. La aproximativ douăzeci și patru de ore după ce am primit vestea zdrobitoare, am ținut în brațe trupul, de

aproape patru kilograme, al ficei noastre neînsuflețite, Sylvia. Pe când o țineam în brațe, înfășată într-o pătură de spital, îmi doream cu disperare să se trezească. Trupul ei, complet format, arăta atât de normal. Ea, însă, nu respira.

Era frumoasă, dar era fără viață.

Am simțit o durere și o tristețe atât de sfâșietoare, încât îmi este imposibil să le descriu pe deplin. Durerea și frica se amestecau într-un torent haotic de emoții. Prin minte îmi alergau gânduri despre viitor. Întrebările mă bântuiau: cum vor reacționa băieții mei la o asemenea veste? Cum vor gestiona această imensă tristețe? Va mai putea soția mea să fie vreodată fericită? Dacă nu vom mai avea niciodată un alt copil? Cum voi putea trăi cu această durere, în timp ce păstoresc o biserică și totodată să mă străduiesc să par puternic? Va rezista oare căsnicia noastră?

Atât de multe întrebări.

Atât de multă teamă...

CUM AM DESCOPERIT JELIREA

După moartea Sylviei, mi-am vărsat inima înaintea Domnului, cu o sinceritate disperată. M-am luptat cu ispita de a mă mânia pe Dumnezeu. M-am confruntat cu o tristețe care părea să-mi sape o gaură în piept. În mijlocul durerii, am început să găsesc în Biblie cuvinte și expresii care surprindeau fidel emoțiile inimii mele. Unele păreau să sară de pe pagini.

Biblia dădea glas durerii mele. Anumiți psalmi erau atât de relevanți încât mi i-am asumat ca fiind doar ai mei. Citisem aceste pasaje și înainte, dar nu le-am văzut și nu le-am auzit niciodată așa. A început un drum care avea să dureze ani întregi. În acest proces, am descoperit un limbaj „în tonalitate minoră” pentru suferința mea: jelirea.

Deși studiasem Biblia mulți ani, jelirea biblică era ceva nou pentru mine. La început nu știam cum să o numesc. Încercam doar să-mi exprim temerile și luptele, în timp ce îmi îndreptam inima spre Dumnezeu. Căutarea mea pentru supraviețuire spirituală mi-a deschis inima către această formă istorică și biblică de rugăciune.

Durerea mi-a acordat inima ca să aud cântecul jelierii.